

ZAZA

HOE MAAK JE
DOCENTEN BOOS
EN HOE KALMEER
JE ZE WEER?

*CUP in
close-up 2.0*

**Recensie
Aladdin**

**Interview
met Django
Kaasschieter**

en meer...

Juni 2019

Close-up 2.0
CNP in

JE ZE WEER?
EN HOE KALMEER
DOEGENTEN BOOS
HOE MAAK JE

Kassachietser
met 19930
Interview

Aladin
Receunie

en meer...

juni 2019

Welkom

Gegroet!

Welkom bij de laatste Zaza van dit schooljaar! In deze Zaza lees je meer over je docenten, je vindt een recensie van de film Aladdin (onze musical was beter!), feitjes die je nog niet wist over wolven en interviews met docenten die met pensioen gaan. Wil je weten hoe je docenten boos maakt? Ook dat kan je in deze Zaza vinden! Heel veel leesplezier met deze nieuwe Zaza, en voor na de toetsweek: fijne vakantie en tot volgend jaar!

~de Redactie

Inhoud

Cup in close-up 2.0	4
Het vergeten brood	7
Interview Sandra de Wilde-Fleuren	8
Stiftgedicht	10
In vogelvlucht	11
Goodbye, tschüss, gegroet en goodbye!	12
Hoe maak je docenten boos en hoe kalmeer je ze weer	16
Wat wij missen op school	17
Recensie: Aladdin 2019	18
Interview Django Kaasschieter	20
Wolf terug in Nederland	22
De Europese bruine beer ook terug in Nederland	23
Paarse wortels	24
Plastic soep	25
Toekomstmuziek	26
Schrijversbezoek Mirjam Mous in B2	28
Strip	29
Tijden zijn veranderd	30

Cup in close - up 2.0

Of je het nu het cupuren-systeem, het cup-systeem of het kut-systeem noemt, onduidelijk blijft het toch. Hoe gaat het volgend jaar verder?

En er kwamen toch ook masterclasses? Wij hebben het gevraagd aan Niek Wijers, een van de mensen die hard aan het werk is om het cup-systeem top te maken.

Gaat het goed met het rooster?

Wij zijn dit jaar natuurlijk begonnen met het rooster, het was dus een grote stap. Ik denk dat we niet slecht begonnen zijn, maar dat het wel nodig is om wat dingen aan te passen voor leerlingen en docenten. We kunnen best tevreden zijn met waar we nu staan, maar er zijn nog dingen die beter kunnen. Daar proberen we nu voor volgend jaar aan te werken. We willen bijvoorbeeld de lestabel zo aanpassen dat er enkel nog blokken van tachtig minuten zijn, op die manier zal er minder onrust op de dag zijn. Andere groepen zijn bezig om te kijken naar de invulling van de keuze-uren, om die beter en efficiënter te maken dan het nu is.

Wat doen jullie allemaal om het rooster te verbeteren?

Het meeste werk zit in het luisteren naar opmerkingen van leerlingen en collega's. Daar moeten wij dan een afweging bij maken wat het belang van de school en de leerlingen daarin is. Voor ons is het belangrijk om het zo goed mogelijk te organiseren en neer te zetten, waardoor het onderwijs er goed in past. Daar zijn wij eigenlijk het meest mee bezig.

Dat is onder andere de onrust die we aan het begin van dit jaar hadden door de blokken die over pauzes vielen en de losse uren die er waren. Daar zijn we toen heel erg mee bezig geweest. Hoe kunnen we dat oplossen? En hoe kunnen we ervoor zorgen dat er geen extra wisselingen zitten buiten de pauzes om? Dat is ook waar we nu druk mee bezig zijn, maar dat betekent dat de lestabel aangepast moet worden voor de hele school. Daar mogen natuurlijk heel veel mensen over meedenken, zoals docenten en de MR (waar leerlingen en ouders in zitten). Het is best wel een groot ding dat niet zomaar even opgelost kan worden. Wij zijn daar nu druk mee bezig en we hopen het op tijd af te hebben en ermee naar de MR te kunnen. Dan komt de volgende stap: kijken of het haalbaar is, of ons voorstel geaccepteerd wordt en of het goed ontvangen wordt door collega's.

Ik ben degene die het project van het rooster leidt vanuit de docenten, maar er zijn ook nog andere projectgroepen in de school bezig. Die zijn voornamelijk bezig met vakinhoud en zij kijken hoe we de keuze-uren zo kunnen inzetten dat ze niet alleen over één vak gaan, of over vaardigheden die je bij verschillende vakken nodig hebt.

Vorig jaar werd er gezegd dat er in de cup-uren ook masterclasses gevolgd kunnen worden, dat is nu niet het geval, komt dit nog?

Voor dit jaar is door de school besloten dat er zoveel mogelijk geïnvesteerd wordt in de gewone keuze-uren. Maar als docenten een initiatief hebben voor een masterclass dan kan dat en mogen ze dat ook ontwikkelen. Daar is ook tijd voor, maar dat is nog niet zoveel gebeurd. De andere projectgroepen zijn daar ook mee bezig omdat er best wel veel is als ondersteuning, maar nog wat minder als verrijking. Je wil immers iedereen op maat bedienen en dat betekent ook dat je uitdaging moet aanbieden.

In de onderbouw wordt er ook veel voor leuke dingen gekozen, zoals theater en film, beeldende vorming of muziek. In de bovenbouw kan dat natuurlijk moeilijker omdat je je pakket al hebt gekozen en enkel daarvoor de keuze-uren kan zien. Dan kan je dus niet daar iets extra's voor doen. Daar wordt op dit moment ook naar gekeken, of dat in de bovenbouw ook zou kunnen.

Het is dus de bedoeling dat er volgend jaar ook verdiepingslessen komen, maar ik durf niet te zeggen hoeveel dat er zullen zijn.

“Het is best wel een groot ding dat niet zomaar even opgelost kan worden.”

Wat kunnen we in de toekomst van het rooster verwachten? Gaan er dingen veranderen?

Wat dus kan gaan veranderen is de lessentabel. Als leerling zul je daar niet veel van merken gezien het gewoon in je rooster staat en je dus gewoon naar je lessen moet gaan. Waar we naartoe willen, is dat de keuzes die je nu moet maken en verplicht moet volgen, er volgend jaar weer af gaan. Dat je dynamischer kunt kiezen, zodat je in de week zelf kan zeggen dat je toch naar een andere keuzeles gaat. We weten nog niet zeker of dat gaat lukken, maar we denken dat dat wel kan. Veel leerlingen geven aan dat ze het verplicht volgen van de week ervoor gekozen cup-uren niet als fijn ervaren, wij vinden het zelf ook niet fijn. Voor nu is het echter de beste oplossing, maar we zijn wel bezig om ervoor te zorgen dat dat anders en beter kan. Het heet immers niet voor niks een keuzerooster. Dat wordt waarschijnlijk voor leerlingen de grootste aanpassing voor volgend jaar.

Op een schaal van 1 tot 10, met op 1 het allerslechtste rooster en 10 het perfecte nieuwe rooster, waar denk jij dat we nu zitten?

Dat is een moeilijke vraag. Als je kijkt het het rooster zelf, denk ik dat we nu op de zes zitten. Maar als je naar het totaalplaatje kijkt en het feit dat we pas net bezig zijn, dan denk ik dat we daar boven zitten. Als dit het punt zou zijn waar we over drie of vier jaar nog steeds staan, dan hebben we het wel slecht gedaan. Dan zullen we veel hoger moeten zitten. Maar omdat we nu net begonnen zijn, denk ik dat het op een zes zit. Een zes is niet slecht, maar we hebben nog een heel stuk te gaan om het beter te maken voor onszelf en voor leerlingen.

Hoeveel van jouw tijd zit er in het maken/verbeteren van het rooster?

Wij krijgen altijd een aantal uren om een taak te doen en de uren die ik hiervoor had gekregen waren na twee maanden al op. Dus de rest doe ik nu in mijn eigen tijd. Er zit wel enorm veel tijd in, dat komt doordat iedereen op school een mening over het rooster heeft. Dat is natuurlijk ook terecht, je werkt of studeert hier namelijk. Heel veel mensen komen dus met een opmerking naar je toe. Dat wil niet zeggen dat je met elke opmerking iets doet, maar je neemt het wel mee en je bent continu in gedachten bezig met wat we nu moeten doen en welke stappen we moeten nemen.

Er zijn er op school verschillende groepen; een groep die over het beleidsmatige gaat en ook een andere groep die vooral aan het begin van het jaar veel bij elkaar is gekomen met de vraag: waar lopen we nu tegenaan? Er zijn heel veel kleine dingetjes geweest die vooral aan het begin speelden. Bij al die dingen moesten we kijken: hoe wordt het beter? Dat heeft aan het begin heel veel tijd gekost.

Nu kost het vooral veel tijd om over die lessentabel na te denken en alles te inventariseren. We hebben met onze werkgroep een voorlichting geven aan alle sectieleiders om aan te geven wat de opties waren om de lessentabel aan te passen. Toen is er een studieochtend geweest waar wij ook weer een voorlichting moesten geven. Daarna hebben de secties nagedacht aan ons verteld wat zij graag willen, nu moeten wij weer gaan inventariseren en kijken of het allemaal in elkaar past. Op dit moment is het heel veel puzzelen en hopen dat het puzzeltje straks past. Daarna kunnen we weer door met het volgende. Er zit voor mij heel veel tijd in en ik kan zo niet beschrijven hoeveel tijd dat voor mij in de week is, maar het neigt het meest richting de vijftien uur per week.

Wil je er zelf nog iets over zeggen?

Je hoort vaak heel snel de negatieve geluiden, mensen die wat negatiever zijn roepen vaak heel hard en daar luisteren wij ook zeker naar. Maar voor ons is het soms ook heel positief om van ouders en leerlingen terug te horen wat er wel fijn is aan het rooster. Wij doen ontzettend ons best om ervoor te zorgen dat het beter wordt. Soms willen wij sneller dan kan, leerlingen zien dat soms ook graag. Het lijkt natuurlijk heel simpel om te zeggen 'maar als we dat doen is het toch zo geregeld.' Helaas werkt het zo niet. Wij hopen dat wij stappen blijven maken, dat is voor ons het belangrijkste. Ik hoop ook dat wij volgend jaar weer een grote stap kunnen maken en dat dat leerlingen helpt met plezier naar school te blijven gaan en op een leuke manier te kunnen studeren.

HET VERGETEN BROOD

Stel je voor: het is midden in de zomervakantie en je ligt lekker op bed Netflix te kijken ofzo. Je moeder stormt binnen (zonder te kloppen), staat halverwege haar tsunami-binnenkomst stil en steekt haar neus in de lucht. Ze snift drie keer, kijkt de andere kant op en snift nog een keer of twintig. "Het stinkt hier."

Jij steekt je neus ook in de lucht en neemt eens een grote teug lucht. Je ruikt niets, wat best logisch is, want je zit al de hele vakantie in je eigen zweetvoetenlucht. "Ik ruik niets hoor, ma."

Je moeder gaat snuffelend de hele kamer rond, terwijl jij nog een keertje extra met je ogen rolt en de serie die je aan het kijken was verder kijkt, maar nu met een half oog je moeder volgend. Zij gaat als een soort speurhond op zoek naar drugs verder door je kamer en komt uit bij je schooltas, die je meteen na de laatste dag van school ergens in je kamer hebt neergegooit en die nu vergeten op de grond ligt. Je moeder duikt in je schooltas en zwaait een boterhamzakje waar nog een halve boterham in zat voor je neus heen en weer. Je herkent niet eens meer dat het brood is, want het spul is groener dan een kikker en, hè gatverdamme, het lijkt alsof het beweegt!

Je denkt nu vast: ieuw schimmels, maar schimmels zijn helemaal niet zo ieuw. Schimmels zijn heel handig. Oké, de schimmel op je brood niet zo, maar andere soorten schimmels wel. Er zijn schimmels die gewoon eetbaar zijn. Zo zitten er schimmels op vele Franse kazen, zoals brie en blauwaderkaas.

Ook een aantal paddenstoelen is eetbaar. De champignon, oesterzwam en ook de truffel, een peperdure delicatessen, kun je gewoon eten. Maar paddenstoelen kunnen ook heel giftig zijn, sommige zijn zelfs dodelijk. Bijvoorbeeld de groene knolamaniet, die ook wel de death cap wordt genoemd. Er zijn ook paddenstoelen die je wel kunt eten, maar die stoffen bevatten waardoor je gaat hallucineren. Deze paddenstoelen worden vooral gebruikt als drugs. Doe niet aan de drugs, jongens en meisjes, erg gevaarlijk.

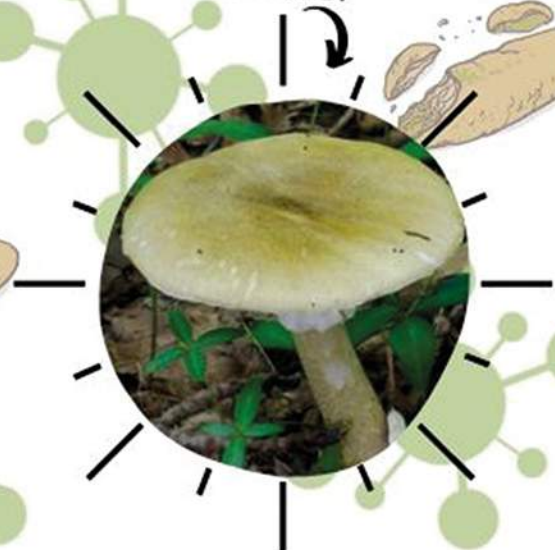
Gisten behoren ook tot schimmels. Gist wordt gebruikt om bier en wijn te maken, maar ook voor brood! Er zit dus eigenlijk al schimmel in je brood zodra je het eet.

Schimmels zitten ook in sommige vormen van antibiotica, dus schimmels zijn er zelfs om je beter te maken. Niets ieuw schimmels dus.

De wetenschappelijke naam voor schimmels is Fungi, afgeleid van het Latijn: fungus. Misschien herken je het woord Fungi wel, want het Italiaanse woord voor champignons is funghi, pasta al funghi betekent dus pasta met champignons. Champignons zijn ook schimmels, maar een ander soort schimmel dan de schimmel op je groene boterham. Ze behoren niet tot dezelfde stam. Je kunt schimmels namelijk onderverdelen in verschillende soorten stammen en champignons behoren tot een hele andere stam dan de schimmel op je brood.

Let wel op, als je een stuk brood hebt waarvan maar één boterham beschimmeld is, gooi dan het hele brood weg. Voedselverspilling, weet ik, maar schimmels kunnen doordringen tot ver in het brood en ook al merk je er niets van, het zit er toch. Sommige schimmels produceren gifstoffen, ook wel mycotoxines (leuk woord voor galgje, raadt niemand), maar geen zorgen: schimmels op brood doen dat zelden. Dat betekent niet dat je het zou moeten eten. Het lijkt me niet erg lekker en als je een schimmel eet die wel gifstoffen produceert, kan je voedselvergiftiging krijgen. Ook als je er te veel van eet, word je ziek, dus die groene, ranzige, bedorven boterham? Snel de prullenbak in.

DE GROENE KNOLAMANET

Suzanne

Interview Sandra

Wie ben je?

Ik ben Sandra de Wilde-Fleuren, ik ben wiskundedocent hier op school in de onderbouw. En ik ben mentor van B2J.

Wat is je lievelingskleur?

Paars, ik vond lila en paars altijd heel mooi. Ik was ooit een keer bij een paragnost geweest, want mijn havo-examen ging niet helemaal goed. Die zei dat ik door paars wat rustiger werd, en me daardoor beter kon concentreren en beter kon leren. Toen heb ik van alles gekocht in de kleur paars: een paars etui, een paarse muismat.

Welke hobby's heb je?

Motorrijden, met mijn kinderen spelen en zwemmen, dan kun je lekker in het water ravotten en zo diep mogelijk duiken. Het is dan meestal mooi weer. Ik spaar ook Sneeuwwitje-dingen, omdat ik Dopey, de dwerg met de grote oren, zo schattig vind. Ik ben gewoon verliefd op Dopey. Wij hebben thuis een vitrinekast in de woonkamer. De bedoeling was dat daar kleine Ferrari's in kwamen, maar dat kwam er niet van. Toen kwam mijn verzameling erin.

Wat is je grootste wens?

Ik hoop dat het allemaal goed komt met mijn kinderen. Dat vind ik het belangrijkste van alles! Dat ze goed opgroeien, en dat ze mogen zijn wie ze willen.

de Wilde-Fleuren

Waarom ben je les gaan geven?

Ik vind het leuk om mensen iets te leren. De leeftijdsgroep die je les moet geven vind ik wel leuk. Ik wilde eerst de pabo doen voor basisonderwijs, maar ik was niet zo creatief. Eerst wou ik natuurkunde geven, maar de boeken waren heel dik en in het Engels. Daar was ik niet zo goed in. Dus eigenlijk is wiskunde mijn derde keuze.

Wat vind je het leukste aan de NSG?

Ik heb hier zelf op school gezeten, ik werd op de NSG als mens beschouwd en niet als nummer. En ik vind de sfeer ook heel fijn.

Wat wilde je vroeger worden?

Juffrouw, op de basisschool. Ik had nog niet bedacht dat ik ook naar het vo (voortgezet onderwijs) zou kunnen.

Wat is je favoriete serie/film?

Grey's anatomy en The good doctor, omdat het eens iets anders is dan het onderwijs. Goede tijden slechte tijden vind ik ook heel leuk.

Wat voor leerling was jij vroeger?

Een kletser, verder ook een brave leerling.

Wat staat er op je bucketlist?

Ik zou heel graag een keer naar Disneyland willen om Dopey te ontmoeten, die kleine dwerg met die grote oren. Ik vind hem heel schattig.

Wie zou jij de volgende keer geïnterviewd willen hebben?

Ellis Deeder, zij geeft Engels.

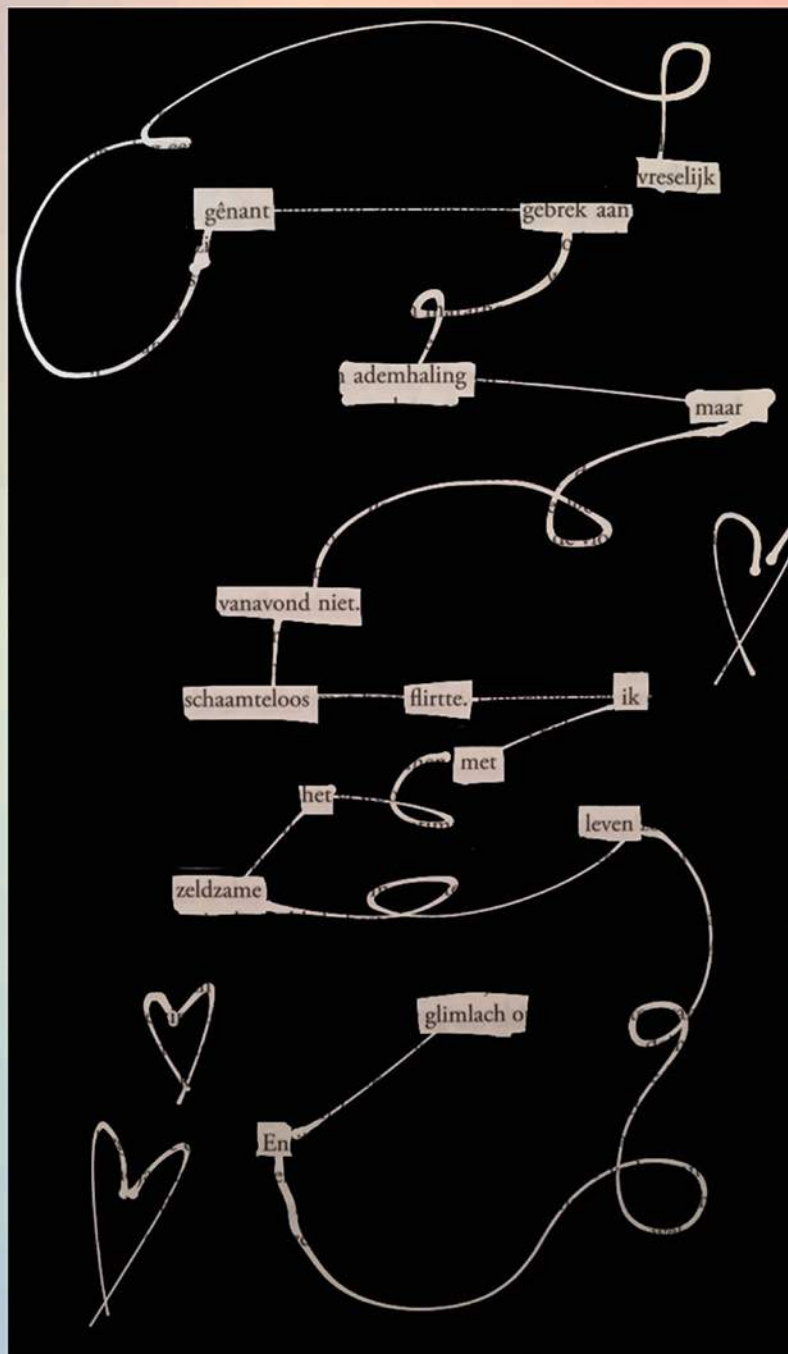
Len en Finn

Stiftgedicht

In V5 zijn in het kader van het poëzieproject zogenaamde stiftgedichten gemaakt. Hieronder zie je een mooi voorbeeld van een stiftgedicht, gemaakt door een van onze leerlingen.

Bij een stiftgedicht is het de bedoeling dat je een bladzijde van een boek, tijdschrift of krant kiest, waar je woorden wegstreept. De woorden die overblijven, vormen jouw gedicht.

Meestal worden alle andere woorden en witte plekken op de bladzijde zwart, zwartgemaakt, maar sommige dichters kiezen ervoor om plekken wit te laten, waardoor een illustratie ontstaat. Dat is ook gedaan in het stiftgedicht dat je hier ziet.

In vogelvlucht

Begin lente en zomer komen vogels terug naar het noorden. Zoals we allemaal wel weten, hoort Nederland hier ook bij. Terwijl ik dit schrijf, volg ik via een app een bijzondere vogel (genaamd Jazu) op zijn/ haar terugreis. De vogel die ik volg is een Waldrapp, oftewel een Noordelijke Kaalkopibis (*Geronticus eremita*).

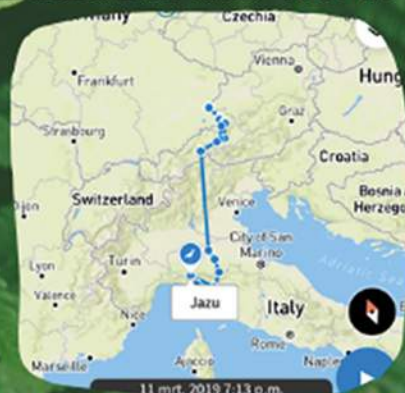
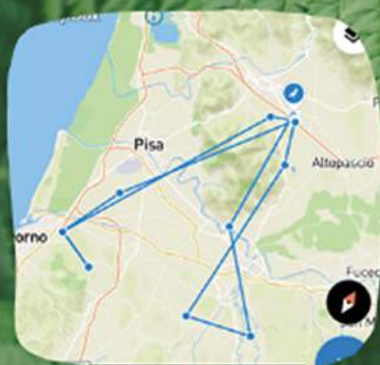

Eerst een beetje uitleg: de Waldrapp is een ibis. Ze waren in de vorige eeuw bijna uitgestorven, door toedoen van de mens. Zo kwamen ze in 1940 alleen nog voor in het Nationaal Park Souss-Massa, in Marokko. Vogels die in gevangenschap leefden, werden gebruikt om de populatie daar op te vullen. Nu leven de vogels niet alleen meer in Marokko, maar ook in Turkije, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk en Spanje. Via een introductieprogramma in Duitsland en Oostenrijk worden ze net voor de winter naar een WNF-reservaat in Toscane, Italië, gevlogen met een ultralight vliegtuigje.

Oké, Laten we gewoon beginnen met het volgen van onze ibis!

4 tot 10 maart:

Jazu is op 4 maart in de buurt van het Italiaanse stadje Lucca. 's Middags vliegt hij langs wat dorpjes, maar keert wel weer terug naar Lucca. In de middag van 6 maart vliegt Jazu naar de kust, naar het stadje Livorno, in de buurt van 'Parco Naturale di Migliarino San Rossore Massaciuccoli' en Pisa. Op 7 maart is Jazu weer terug in Lucca. Op 10 maart maakt Jazu zich klaar voor de reis naar Oostenrijk!

11 tot 17 maart:

Op 11 maart was Jazu nog steeds bij het plaatsje Lucca. Op 12 maart was het dier bij de rivier Fiume Magra, dit was zo'n 67,5 km verderop. Op 13 maart was hij heel wat kilometers verderop, bij de straat Via Rivoltella. Op 14 maart is hij in Pove del Grappa. Op 16 maart is hij in de bergen bij Valle di Cadore. op 17 maart is hij aangekomen in Oostenrijk. Hij is bij de rivier Wöhrsee, daar blijft hij om te broeden.

Finn

Harrie Kamphuis

Kun je jezelf even voorstellen?

Mijn naam is Harrie kamphuis. In 1982 ben ik begonnen als docent aardrijkskunde en begin 2001 kwam ik op de NSG Groenewoud terecht. Toevalligerwijs werkte Tim Geeraedts er ook. Wij kennen elkaar uit de studententijd (Nijmegen, sociale geografie, in de jaren '70 en begin '80).

Wat ga je het meeste missen?

Allereerst mijn fijne aardrijkskunde collega's. De sectiepauzes (elke week een grote pauze) en -vergaderingen zijn naast productief, ook altijd gezellig. Bovendien is deze club goed in het delen van lief en leed en een avond lekker eten en drinken. Ook het contact met leerlingen, zowel in de les als tijdens de reizen en excursies. Zo hebben we de prachtige fietstocht in havo 4 en vwo 4 waarbij ik de leerlingen, na een praatje over rivierklei en meanderende rivieren, kon verrassen met een winegum/dropje (zie foto).

**"Een reis
gaat
zeker
naar
Rusland."**

En wát is het mooi leerlingen te zien opgroeien; zo had ik dit jaar leerlingen in havo 5 en vwo 6 die les van mij hadden in de brugklas (B1H, B1K).

Wat me zeker goed bij zal blijven zijn de 'wandelingen' in de pauze. Vroeger hadden we op school een rookplek en nu staan we als 'hangdocenten' buiten. Wel gemakkelijk voor leerlingen die les hadden van mij want zij zagen wanneer mijn pauze erop zat en zij kwamen nooit te laat.

En tot slot klas B2B, echt een fijne klas om bij te surveilleren.

Wat wil je gaan doen na dit jaar?

Niet toevallig stopt mijn vrouw, docente aardrijkskunde, ook met werken. Voorlopig hebben we weinig gepland.

Ik verheug me op de vele vrije tijd. Zo worden mijn wandelingen naar school omzwervingen naar de wijde omgeving. Wel begin ik met vrijwilligerswerk, namelijk het project 'Fietsen Alle Jaren'. Je gaat hierbij met een riksja ouderen die slecht ter been zijn vervoeren.

Welk land wil je nog heel graag een keer bezoeken en waarom?

Een reis gaat zeker naar Rusland. Zo'n andere, fascinerende, cultuur. En treinen over een deel van de Trans-Siberische spoorlijn (Russisch: Транссибирская магистраль). Jarenlang heb ik Rusland/ Sovjet-Unie besproken met leerlingen. Deze reis wordt nog leuker omdat mijn zoon Olaf meegaat. Hij weet veel van het land af en kent Russisch.

Wil je nog iets kwijt?

Het blijft mooi om de reacties te zien van oud-leerlingen die je te pas en te onpas tegenkomt in de stad. Dit is vaak hartverwarmend.

Arnold Dankers

Aan het begin van dit jaar hebben we een behoorlijk aantal nieuwe docenten verwelkomd, maar helaas gaan er ook dit jaar weer docenten met pensioen. Wij hebben 4 docenten geïnterviewd die dit jaar afscheid nemen. De eerste is Arnold Dankers.

-Louise en Suzanne

Kun je jezelf even voorstellen?

Ik ben Arnold Dankers. Begin jaren tachtig ben ik afgestudeerd aan de Academie voor Beeldende Vorming. Al snel trok ik de conclusie dat het leven als kunstenaar weliswaar veel vrijheid gaf, maar weinig inkomen. Naar je atelier gaan en werk maken waar in eerste instantie niemand op zit te wachten, vraagt naast creativiteit ook discipline, overtuiging, doorzettingsvermogen en vastberadenheid. Vandaar dat ik de keus maakte voor het kunstonderwijs, waar ik bovenstaande eigenschappen ook kwijt kon. Zo begon ik in 1983 op de NSG te werken als docent handvaardigheid en tot de dag van vandaag altijd met plezier naar school gegaan.

**“Ik hoop dat er
meer
kunstwerken
van jullie in
school komen
te staan.”**

Wat ga je het meeste missen van de NSG?

Het contact met leerlingen en collega's heb ik altijd boeiender gevonden dan vergadersessies, maar dat hoorde er natuurlijk ook bij. Dit contact met leerlingen zal ik het meeste gaan missen, je voelt je er jonger bij. Het zal wel wennen zijn zonder geregeld school contact.

Wat wil je gaan doen na dit jaar?

Nu is wel het moment gekomen om in mijn pas gebouwde atelier te werken en daarnaast te metselen, timmeren, fietsen, tuinieren en natuurlijk musea bezoeken. Graag wil ik nog het museum bezoeken van mijn favoriete beeldhouwer Isamu Noguchi (Island city, New York) en Brancusi's studio in Parijs. Verder hoop ik dat er meer nieuwe verrassende kunstwerken van jullie in school komen te staan.

Jo Bodelier

Kun je jezelf even voorstellen?

Ik ben Jo Bodelier. Ik ben al 38 jaar aan deze school verbonden als leraar Duits. Nu ben ik al zo'n 12 of 13 jaar decaan op de NSG. Of was het 15? Ik weet het niet precies. Ik ben niet zo goed met data. 12, 13, 14 of 15, zoiets.

Wat ga je het meeste missen van de NSG?

Voornamelijk de leerlingen waarmee ik voortdurend mee in contact ben. Als leraar heb je uiteraard met heel veel leerlingen te maken, maar ook als mentor, ik ben dat niet meer, maar wel zo'n 25 jaar lang geweest. En ook als decaan heb je veel met leerlingen te maken.

Wat wil je gaan doen na dit jaar?

Ik wil vooral even genieten van alle vrije tijd. Ik heb me voorgenomen om vooral geen dingen te gaan plannen vooraf. Ik wacht even af hoe het zich ontwikkelt. Mijn vrouw en ik gaan tegelijk met pensioen. Daarna zien wij, mijn vrouw en ik, over een jaar wel wat we gaan toevoegen. Waar we behoefte aan hebben.

Wat is je favoriete Duitse citaat of woord en waarom?

Daar overval je me.... Voor de uitspraak schreef ik op het bord wel eens het Duitse woord voor luciferdoosje: ein Streichholzschachtel (ook een leuk woord voor galgje). Dan voel je wel dat je eerst even moet slikken voordat je gaat spreken anders ga je spetteren. En als citaat misschien wel van Bertolt Brecht: Erst kommt das Fressen, dann kommt die Moral. Dat geeft aan wat in eerste instantie echt belangrijk is voor mensen. Je moet eerst een basis hebben voordat je aan ideële dingen toekomt.

Is er nog iets dat je kwijt wil, nu je weggaat?

Ik kijk heel fijn terug op mijn loopbaan, maar vind het ook fijn dat het nu zo ver is. Dat ik het onderwijs kan verlaten. Het is niet zo dat ik weg wil of er ook aan toe was, of 'op' was. Nee, dat is niet het geval, maar na 40 jaar ondervinding ben je gewoon toe aan iets anders. Ik zie het ook gewoon als een nieuwe fase dit, mijn vrouw en ik beginnen aan iets nieuws.

"Ik wil vooral even genieten van alle vrije tijd."

Oude foto

Loek Janssen

Kun je jezelf even voorstellen?

GIk ben Loek Janssen. Ik heb in Nijmegen geschiedenis gestudeerd en toen ik klaar was, in 1980, heb ik hier gesolliciteerd. In januari 1981 ben ik begonnen op de NSG. Ik heb ook nog op een andere school gewerkt in Druten, maar eigenlijk heb ik al mijn jaren dat ik geschiedenisleraar ben hier gewerkt. Ik kende mijn vrouw al voordat ik hier ging werken en wij hebben twee dochters gekregen. Mijn oudste dochter heeft ook al een kindje gekregen, dat weten mijn leerlingen wel, Isabel.

Wat ga je het meeste missen?

OHet contact met de leerlingen of het contact met mijn collega's. Dat is eigenlijk al die jaren gewoon goed gegaan. Als ik echt contact heb met leerlingen zoals op schoolreizen, ik ben nu naar Rome geweest met V5 en H4, merk ik dat ik het gewoon heel leuk vind om dingen uit te leggen en om verhalen te vertellen over van alles en nog wat.

OIk denk toch wel dat ik dat contact met de leerlingen het meeste ga missen, maar ik denk aan de andere kant wel dat ik dat ook op een andere manier kan gaan doen. Dat hoeft niet alleen op school te gebeuren.

Wat wil je gaan doen na dit jaar?

DWe hebben eigenlijk een plan dat voor jullie misschien een best wel gek plan lijkt. Wij zijn met een stel mensen van allemaal ongeveer dezelfde leeftijd, rond de 65, die samen iets willen gaan bouwen, zodat we als we ouder worden, samen in een appartementencomplex of zoiets kunnen gaan wonen. Daar kunnen we dan veel dingen met elkaar delen en samen doen. Dus als iemand zich eventueel niet lekker voelt, dat dan wordt opgevangen. Dat is iets wat steeds meer mensen willen als ze wat ouder worden. Het zou kunnen dat we dat echt gaan doen. Dan heb ik dus veel tijd om dat allemaal uit te zoeken en voor te bereiden. Dat is het eerste waar ik denk ik veel tijd in ga steken.

BHet tweede is mijn kleindochter, zij heeft een oppas nodig. Mijn vrouw doet dat nu voor een deel, dat ga ik er dan bij doen. Ik denk ook dat mijn vrouw en ik veel samen gaan doen, vooral wandelen. Eerst gaan we maar eens oefenen voor de vierdaagse, want daar ga ik aan mee doen. Mijn vrouw en ik maken ook een heleboel andere wandelingen die al snel een hele dag duren. In het weekend ben ik atletieklooptrainer, dat blijf ik ook doen. Misschien dat ik dat nog meer ga doen. Dus ik denk niet dat ik me ga vervelen.

Als je met een iemand uit het verleden één uur kon praten, wie zou dat dan zijn en waarom?

YIk vind ontzettend veel periodes in de geschiedenis super interessant, maar ik moet wel zeggen dat het al snel de twintigste eeuw zal worden. Dan is het ook weer richting de Tweede Wereldoorlog. Of ik dan een hele foute man, bij wijze van spreken Adolf Hitler, of juist een soort held, iemand die iets heeft gedaan tegen de Holocaust bijvoorbeeld, zou willen spreken vind ik heel lastig. Ik wil vooral weten waarom mensen dingen doen terwijl ze eigenlijk weten dat het fout is. Ik denk dus dat ik sneller zou kiezen om met de eerste te praten, gewoon om het te kunnen snappen. Dit zou ik dan ook kunnen uitleggen in de klas. Dan zou ik vervolgens leerlingen vragen of zij het misschien ook zouden doen en of zij ook op zo'n man zouden stemmen, of ze lid zouden worden van zijn club of flyers zouden uitdelen. Ik vraag me dus eigenlijk af op welk moment je als mens zegt dat je er niet aan mee wil werken en dat je het te eng, te gevaarlijk of te slecht vindt. Ik denk dat ik dus wel met een eigenlijk hele foute man zou willen spreken. Dat zou nu eigenlijk zo'n man zijn als Baudet, die naar mijn mening ook best wel rare ideeën heeft. Ik zou willen weten hoe hij aan die ideeën komt en op welk moment het gebeurt dat hij dit soort dingen gaat denken. Zo iemand uit de Tweede Wereldoorlog zou ik wel willen spreken.

Iedereen weet het wel, boze docenten zijn grappig. Je kunt er meestal om lachen (zij waarschijnlijk niet). Maar hoe zorg je dat de docenten boos worden, en hoe kalmeer je ze weer?

Hoe maak je docenten boos?

Eten in de klas

Iedereen weet dat docenten eten in de les niet op prijs stellen. Neem bijvoorbeeld een grote zak chips mee en trakteer je klasgenoten! Het heeft een extra leuk effect als je aan de docent vraagt of hij ook een chipje wil.

Iets beter weten dan de docent

De docent wil maar één ding, en dat is altijd gelijk hebben. En zo niet dan worden ze boos. Let daarom goed op wat de docenten zeggen, als ze een foutje maken reageer dan meteen!

Hack het digibord

Als je het digibord hackt (je kunt ook de muis afpakken), dan kun je dingen op het digibord aanzetten die de docent niet aan wil hebben. Je kunt dan bijvoorbeeld filmpjes opzetten van schattige katjes. Als het niet zo gaat als de docent wil, dan wordt hij boos. De docent wil namelijk zelf de touwtjes in handen hebben.

Prank de docent

De docent kan er niet tegen als je hem prankt, dus moet je hem pranken. Verzin een goede grap of zoek er een op. Een goede prank is bijvoorbeeld alles wat in een lokaal hangt ondersteboven hangen.

En hoe kalmeer je ze weer?

Geef ze een doos met chocolaatjes

Neem een shirt met een foto van het hoofd van een docent, schrijf erop best docent ever! Neem het shirt mee naar school. Je kunt ook een spandoek maken met hetzelfde plaatje erop.

Haal een 10 voor het vak dat hij geeft, als je goed leert moet het vast lukken. Kom niet op school. Als je niet op school komt, heeft de docent minder last van je.

Len

Wat wij missen op school

Op school hebben we genoeg leuke dingen, maar toch missen we

nog wat...

Hier schrijf ik wat we missen.

1. Italiaans

We hebben al Spaans en Frans, dus waarom geen Italiaans? Er is hier op school een kleine hoeveelheid leerlingen die Italiaans spreekt. De docent wordt Eugenie Bekker (van geschiedenis) aangezien zij Italiaans spreekt. Wij horen namelijk regelmatig "acqua di bocca".

Verder is het handig als je in een Italiaans restaurant wilt werken: "Abbiamo pasta alla bolognese!". Geweldig toch? overige Romaanse talen zijn Portugees en Roemeens.

2. Cheerleaders

Het Kandinsky College heeft al cheerleaders, dus waarom zouden wij ze niet hebben?

Ik denk dat ze perfect zouden passen bij ons schoolteam! Tijdens de wedstrijden worden we aangemoedigd door de cheerleaders die hun lessen krijgen tijdens CUP-uren. Als we tegen andere scholen spelen moedigen ze ons aan en dan winnen we sowieso elke wedstrijd!

3. Een NSG-songfestival

Elke klas kiest een band of persoon uit die de klas vertegenwoordigt tijdens het festival. Het feest kan in de theaterzaal gehouden worden waar iedereen met vlaggetjes met bijvoorbeeld: 'Kom op B2E!' zwaait. Om saaiheid te voorkomen is dit festival alleen voor de eerste en tweede klas op school.

4. Ons eigen merk

Op open dagen worden er gymtassen uitgedeeld aan kinderen die een kijkje komen kijken op onze school. Daarop staat onze mascotte. Maar wat als we nou ook jassen en andere soorten tassen laten maken, en dan bijvoorbeeld sommigen ontworpen door leerlingen. Binnen de kortste keren zijn onze tassen en jassen super veel geld waard. Ze zijn namelijk UNIEK! Wow! Straks zijn we nog beter dan Gucci...

Recensie: Aladdin 2019

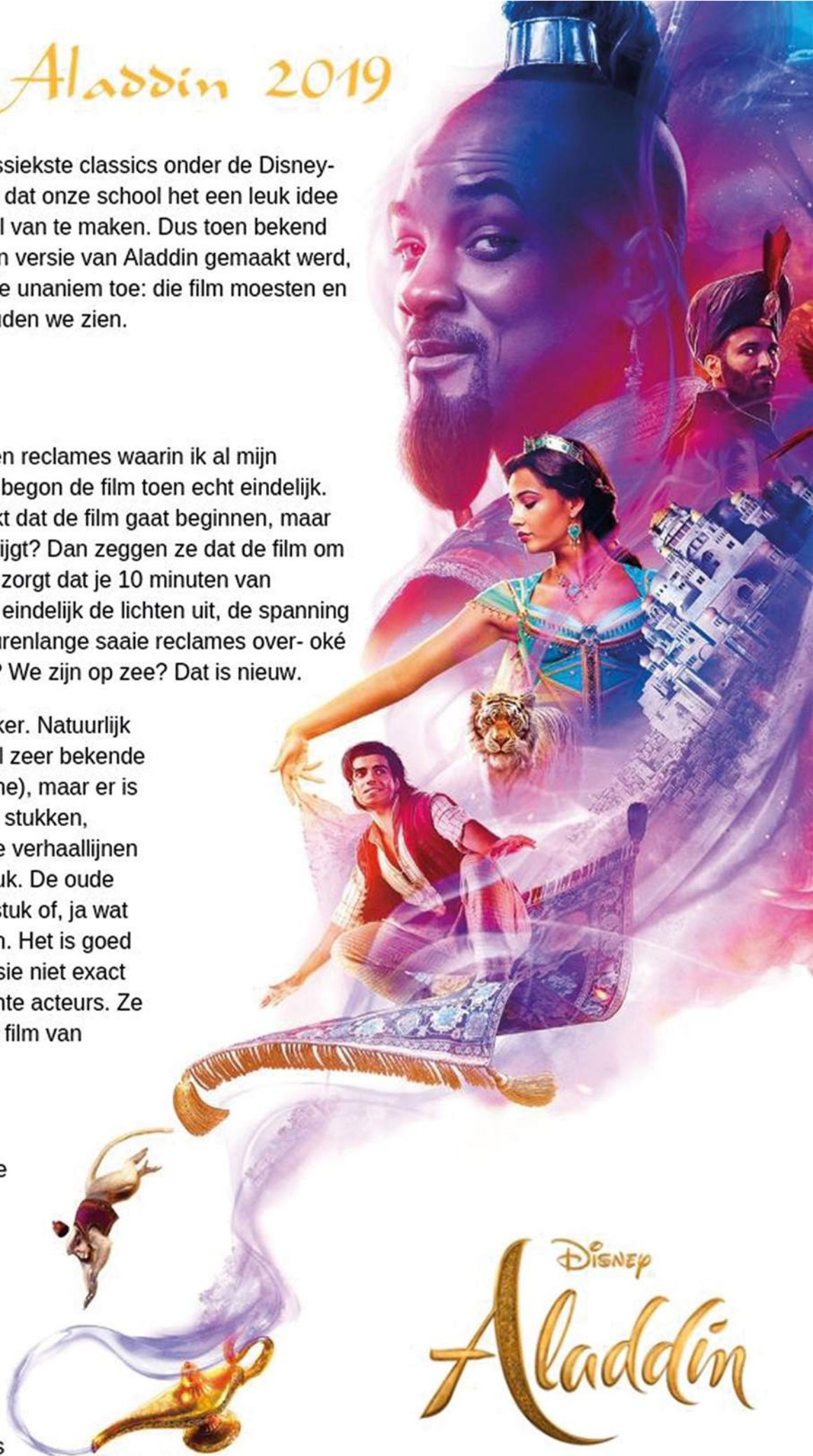
Aladdin, een van de klassiekste classics onder de Disney-classics. Zo classic zelfs dat onze school het een leuk idee vond om er een musical van te maken. Dus toen bekend werd dat er een real-action versie van Aladdin gemaakt werd, stemde de gehele redactie unaniem toe: die film moesten en zouden we zien.

Nieuw

Na 3 uur aan voorfilmpjes en reclames waarin ik al mijn popcorn al had opgegeten, begon de film toen echt eindelijk. Heb je ook altijd dat je denkt dat de film gaat beginnen, maar dat je dan nog 24 trailers krijgt? Dan zeggen ze dat de film om zo en zo laat begint, dus je zorgt dat je 10 minuten van tevoren klaar zit. Dan gaan eindelijk de lichten uit, de spanning bouwt op en... dan krijg je urenlange saaie reclames over- oké de film begon dus. Op zee? We zijn op zee? Dat is nieuw.

Want nieuw is deze film zeker. Natuurlijk zit er nog steeds een aantal zeer bekende scènes in (o.a. de tapijtsce ne), maar er is ook een flink aantal nieuwe stukken, nieuwe personages, nieuwe verhaallijnen en nieuwe liedjes. Dat is leuk. De oude film heb ik namelijk al een stuk of, ja wat zal het zijn, 300 keer gezien. Het is goed dat ze de geanimeerde versie niet exact hebben nagemaakt met echte acteurs. Ze hebben er echt een nieuwe film van gemaakt.

Een grote verandering is bijvoorbeeld dat Jasmine de sultan wil worden (yeah girlpower). In deze film zijn de personages ook een stuk meer uitgediept en je komt erachter waarom sommige personages bepaalde dingen doen, waar in het origineel niet altijd helemaal duidelijk was waarom iemand iets deed.

Real-Action

Het real-action gedeelte van de film is af en toe heel cool, maar af en toe ook erg vreemd. Omdat het real-action is, zit er dus meer actie in de film zelf, maar het is ook nog steeds een musical. En af en toe heeft het ook wat weg van een romantische komedie. Het wordt dus een soort kruising van veel verschillende genres. Het is een... Musicactieromkom? Of een Romactiekomemusical? In ieder geval: af en toe is het een beetje raar dat die genres door elkaar heen lopen. Dan heb je als eerst een typisch musicalnummer, daarna komt wat awkward geflirt, en daarna een achtervolgscène. Het is een beetje alsof je een chocoladereep met framboos, pecannoten, karamel, zeezout en oreo's hebt. Dat is niet per se vies, maar wel raar om te eten.

Acteurs

Het zijn de acteurs die deze film echt goed maken. Mena Massoud, die Aladdin speelt, en Naomi Scott, Jasmine, lijken een natuurlijke band te hebben en lol in wat ze doen. Een leuk weetje: de acteur die Jafar speelt, Marwan Kenzari, is Nederlands. Hij is alleen meer een knappe slechterik dan een slechte slechterik. Verder zijn de acteurs erg goed.

Dan nog een ding: Will Smith is net een smurf als hij blauw is. Het enige verschil met de smurfen is dat hij beter zingt dan de smurfen. Gelukkig verandert hij meestal in een normaal uitziend persoon om zo niet op te vallen. Maar als hij blauw is, lijkt hij op een smurf.

Deze film is grappig, bij sommige stukken lag de hele zaal dubbel van het lachen (als je deze film gaat kijken: het jam-stukje). De film probeert gelukkig niet beter te zijn dan de originele versie. Hij doet zeker niet onder voor het origineel, maar beter? Nee. Anders? Ja. Het is een film op zichzelf, niet een remake en dat is leuk en grappig. En als je na 2 uur en 8 minuten de zaal uitloopt, heb je ook echt wel het gevoel dat je a whole new world gezien hebt.

Suzanne

Ja toch? Hij zou ongemerkt het smurfendorp binnen kunnen lopen...

INTERVIEW DJANGO

Wie ben je?

Ik ben Django Kaasschieter. Ik geef biologie aan V4 en H4. Ik woon in Arnhem. Ik ben eigenlijk pas net leraar, ik ben anderhalf jaar geleden begonnen op de NSG en sinds januari heb ik daar ook echt mijn bevoegdheid voor gekregen.

Wat zijn je hobby's?

Ik heb er aardig wat. Om eerlijk te zijn, besteed ik veel te veel tijd achter de computer. Ik game best wel veel en ik kijk graag geanimeerde series. Voor de rest hou ik er erg veel van om in de natuur bezig te zijn, ik hou van wandelen en fietsen. Ik heb een racefiets dus daar trek ik vaak mee op uit. Daarnaast ben ik ook veel bezig met muziek. Zelf speel ik geen instrument, maar ik hou er veel van om muziek te verzamelen.

Wat is je lievelingskleur?

Als kind vond ik groen altijd heel mooi, 'biologie-groen'. Past wel mooi bij elkaar.

Zijn er al vakantieplannen?

Nee, ik moet waarschijnlijk gaan verhuizen. Dat zijn dus eigenlijk mijn plannen. Voor de rest heb ik niet echt plannen voor de zomervakantie. Misschien dat ik een dagje wegga, maar dat is het wel. Ik ga deze keer niet op vakantie.

Waarom ben je les gaan geven?

Ik heb altijd leuk gevonden om over mijn vakgebied te praten. Ik ben eigenlijk een beetje een "biologie nerdje", zoals Pieter zegt. Ik vind het leuk om mijn kennis over biologie te delen. Ik had eigenlijk geen idee hoe ik het zou gaan vinden met pubers, maar na anderhalf jaar kan ik wel zeggen dat ik het hartstikke leuk vind om jullie les te geven.

Wat is er zo leuk aan biologie?

Het leukste aan biologie is dat je het altijd tegenkomt.

Je hoeft maar om je heen te kijken en je ziet wel iets wat met biologie te maken heeft. Als je naar buiten kijkt, zie je bijvoorbeeld dat er weer blaadjes aan bomen komen en dat de lente weer begint. Dit is eigenlijk al één grote biologie. Eigenlijk vind ik de wereld van de insecten het leukste. Vooral omdat insecten vaak vervelend worden gevonden, maar wel heel nuttig zijn. Ze zijn overal te gebruiken, dat vind ik zo mooi aan insecten.

Wat wilde je later worden? Wilde je altijd al docent worden?

Ik heb pas heel laat gekozen om docent te worden en ik weet nog niet of ik voor altijd docent zal blijven. Het kan zijn dat ik een andere kant van communicatie op wil gaan. Ik heb dus pas heel laat gekozen om biologiedocent te worden, omdat ik altijd heb gedacht dat mijn toekomst in het onderzoek lag. Toen ik klein was, wilde ik dierenarts worden. Ik heb eigenlijk altijd iets met dieren willen doen. Later is het iets realistischer geworden, dierenarts was niet echt iets voor mij. Biologie is wel altijd mijn passie geweest.

Wat voor leerling was je vroeger?

Ik was een vrij stille leerling. Ik denk dat docenten het gevoel hadden dat ik niet echt opviel in de klas en dat ik gewoon mijn gangetje zou gaan. Ik haalde ook wel altijd redelijke cijfers. Ik was dus eigenlijk best wel een saaie leerling.

Wat vind je het leukste aan de NSG?

De NSG is een hele open school. Er heerst een cultuur waarin iedereen respect heeft voor elkaar en waarin iedereen open is naar elkaar. Verder vind ik het met de collega's in de biologiesectie ook erg gezellig. Dit vind ik twee hele mooie kanten van de NSG.

Wat weet niemand van jou?

Ik zal je niet mijn diepste geheimen vertellen, maar ik heb wel een grappig verhaal uit mijn kindertijd. Toen ik zes of zeven jaar was, was ik een keer ziek op 1 april. Die dag werd er een brief gestuurd naar iedereen dat ze hun eigen stoel mee moesten nemen, ik deed dit niet want ik was ziek thuis. Ik kwam drie dagen later nog met die stoel aanzetten, maar dat was natuurlijk een 1 aprilgrap. Ik schaamde me toen zo erg dat ik huilend naar huis ben gegaan.

Hoe denk je dat leerlingen jou zien?

Ik vind het moeilijk om voor anderen te praten, maar ik denk dat ze me over het algemeen wel aardig vinden. Ik weet dat leerlingen mijn uitleg fijn vinden omdat ik enthousiast kan vertellen over mijn vak. Maar dat zal waarschijnlijk ook wel zijn omdat ik niet echt een strenge leraar ben.

Heb je een favoriet vakantieland?

Ik ben vroeger een paar keer naar Zwitserland geweest, dat vond ik echt super mooi. Dit is eigenlijk wel mijn favoriete land. Ik wil graag ook nog een paar keer naar Engeland. Ik blijf wel liever binnen Europa. Als je namelijk buiten Europa gaat, moet je langer vliegen, wat slecht is voor het milieu. Ik ga dan ook liever met de trein op vakantie.

Wat zou je tegen jezelf zeggen als je terug kon gaan in de tijd?

Misschien dat ik die stoel niet mee had moeten nemen naar school. Verder zou ik vooral zeggen dat ik wat zelfverzekerder moet zijn, ik kan best onzeker overkomen. Ik zou best wat sterker in mijn schoenen kunnen staan, vooral in het verleden.

Wie zou je willen dat we de volgende keer interviewen?

Pieter Colla. Ik ben heel benieuwd hoe hij gaat reageren op deze vragen.

Louise, Lisa en Suzanne

A close-up photograph of a wolf's face, showing its eyes, nose, and fur texture. The wolf is looking directly at the camera.

Wolf terug in Nederland

DOOR FINN ROSSEN

Sinds een half jaar is de wolf terug in Nederland! Het dier leeft in Gelderland, op de Veluwe. Hier, in dit stuk, lees je wat je moet doen als je de wolf tegenkomt.

Stap 1

Je ziet de wolf. Ren niet weg, maar blijf stilstaan. Waarschijnlijk loopt de wolf weg, nadat hij je heeft aangestaard. Als je je hond mee hebt, hou die dan kort aan de lijn. De wolf kan agressief worden van honden. Mocht de wolf toch langer blijven staan, doe dan het volgende.

Stap 2

De wolf blijft langer staan dan je zou denken. Probeer geen oogcontact te maken, en buk je heel erg rustig. Houd ook je hoofd een beetje omlaag. Mocht de wolf naar je toe komen lopen, loop dan heel rustig achteruit, of probeer je groot te maken. Keer **NOOIT** je rug toe naar een wolf, want er is dan een grote kans dat hij je van achter aanvalt.

Stap 3

Blijft de wolf je echter heel stilletjes volgen, roep dan om hulp. Het dier kan daar van schrikken, maar als er iemand in de buurt is, kan die je helpen. Loop naar een boom en probeer daar in te klimmen. Wolven kunnen namelijk niet klimmen, dus zal hij snel afhaken. Je zou eventueel ook een vuurtje kunnen maken (daar zou hij van kunnen schrikken), maar of dit nou echt werkt?

Stap 4

Lukt het je echt niet om te ontsnappen? Probeer dan de neus aan te tikken. Dit lijkt je misschien eng, maar als je het dier een tik op zijn neus geeft, zal hij wel wegrekken. De neus is namelijk een gevoelig lichaamsdeel voor wolven.

De Europese bruine beer ook terug?

Op het zuidelijkste deel van De Veluwezoom leeft sinds kort een koppel Europese bruine beren. Ze zijn net over de grens uit Duitsland gehaald en hier uitgezet. Daarom leggen we hier uit wat je moet doen als je de beren tegenkomt.

Stap 1

Als je in de buurt bent van de beren moet je in ieder geval 50 tot 60 meter afstand houden. Loopt de beer naar je toe, loop dan steeds een stukje achteruit.

Stap 2

Eet niks als je in de buurt van beren bent. Dit kunnen ze ruiken, en ze kunnen dan op je afkomen. Je kan ook geluid maken om de beer te laten weten dat je er bent.

Stap 3

Hé, de beer staat voor je! Wat te doen? Nou, net zoals bij de wolf geen oogcontact maken. Loop rustig achteruit, en praat zachtjes tegen de beer.

Stap 4

De beer valt je aan en je valt op de grond. Je moet op dat moment goed je hoofd bedekken en blijven liggen (doen alsof je dood bent). Als het dier je dan aanstaart, kan je hem snel op zijn neus slaan. Als het goed is, rent het dier dan weg.

Handige tool om te gebruiken: Bearspray. Dit is een soort pepperspray om aanvallende beren af te weren.

Het leuke aan het artikel 'De Europese bruine beer ook terug in Nederland?' is dat er helemaal geen beren in Nederland zijn. Je hebt dus zojuist een paar minuten van je leven verspild door dit artikel te lezen. Finn

PAARSE WORTELS

Er bestaan veel verschillende soorten wortels. Misschien ken je alleen de oranje wortel, maar er bestaan dus ook veel andere verschillende soorten wortels. Zo heb ik een stukje geschreven over paarse wortels. Misschien ken je ze, misschien niet.

Paarse wortels behoren tot de vergeten groentes. Er zijn veel soorten vergeten groenten.

Pastinaak en aardpeer zijn ook vergeten groentes. Heb je daar ooit van gehoord? Dit zijn allemaal voorbeelden van vergeten groenten. De paarse wortel is er ook een van. Hoewel deze wortel bijna nergens meer verkrijgbaar is, werden ze vroeger ongelooflijk vaak gegeten. De oranje wortel is bedacht door Nederlandse boeren die wortels een oranje kleur wilden geven ter ere aan het koningshuis. Ze kruisten verschillende soorten, en zo kregen ze uiteindelijk de oranje wortel. Deze werd zo beroemd dat ze de wortels ook begonnen te exporteren over de hele wereld. Maar toen werd de paarse wortel dus eigenlijk vergeten.

Na een tijdje kwam er een nieuw schap in de supermarkt met vergeten groenten. Nu worden die groenten, en dus ook de paarse wortel, weer gekocht.

Misschien vond je dit stukje super boeiend en ga je nu meer leren over paarse wortels, of dit stukje boeide je echt niet, maar in ieder geval heb je wel wat geleerd. Je bent nou eenmaal op school.

Plastic soep

Het eeuwige probleem: plastic in de zee. Je hebt er vast al veel over gehoord, maar het blijft belangrijk om het erover te hebben. Het gaat immers over onze eigen planeet. Al verschillende oplossingen zijn voorbij gekomen, maar niks lijkt echt goed te werken.

Ondertussen gaat onze oceaan eraan onderdoor, wat grote gevolgen heeft.

Het probleem begint natuurlijk bij de mensen zelf. Achteloos gooien mensen hun troep de zee in. Inmiddels is iedereen zich er wel iets bewuster van geworden, maar nog steeds is dit probleem verre van verholpen. Jaarlijks komt er zo'n 5 miljoen ton plastic in de zee terecht. Maar het zijn niet alleen de blikjes en de flessen die in het water terecht komen, nee, ook tijdens het tandenpoetsen draag je bij aan dit proces.

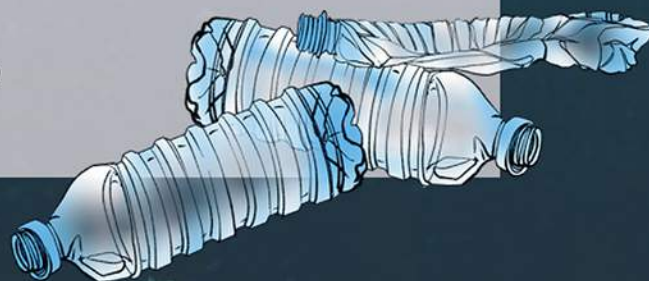
Al met al komt er dus heel wat plastic in de zee terecht. Wat zijn hier de gevolgen van?

De dieren die in de zee leven, zien de plastic soep voor voedsel aan. Je begrijpt vast dat dit een enorm probleem vormt. De dieren zullen stikken in het plastic en sterven. Als het plastic in kleinere deeltjes uiteenvalt, kunnen er ook giftige stoffen vrijkomen. Deze stoffen komen in bijvoorbeeld onze riolen terecht, maar ook in de zeedieren op het moment dat zij een stuk plastic eten.

Wat kun je zelf veranderen? Wees je bewust van het feit dat elk stukje plastic dat jij op straat gooit, bijdraagt aan de plastic soep. Door plastic afval te scheiden van het andere afval kan het gerecycled worden, op deze manier komt het dus niet in de zee terecht. Ga dus goed om met het plastic dat je gebruikt. Niet alleen dat is een oplossing, er zijn ook alternatieven voor plastic. Denk bijvoorbeeld aan papieren tasjes in plaats van plastic tas, een broodtrommel in plaats van een boterhamzakje etc.

We hopen dat je een beetje een idee hebt gekregen van de hoeveelheid plastic in de zee en er nu ook bewuster bij nadenkt hoe we hier iets aan kunnen doen. Als we allemaal iets beter nadenken bij het kopen van een plastic tasje of het weggooien van een cola blikje, kunnen we de plastic soep in ieder geval niet laten toenemen. Voor het opruimen van de troep die al in de zee is zullen we op zoek moeten gaan naar goede oplossingen. Uiteindelijk zal het ons hopelijk lukken om de zee weer terug te krijgen zoals die was, voordat de mensen er hun troep in moesten gooien.

Door Sophie en Mirtha

Toekomst muziek

Muziek luisteren tijdens cup- uren zou toegestaan moeten worden

Misschien is het je nog niet opgevallen, maar onze school heeft sinds kort een nieuwe bel. Hij klinkt echter niet als de standaard zoemer; de nieuwe bel is wat ongewoner. Hij komt in verschillende vormen, maar wordt stevast aan het begin van elk cup-uur geluid. Meestal klinkt hij ongeveer zo: 'Muziek luisteren is niet toegestaan!' Komt dat je bekend voor? Waarschijnlijk wel, want het wordt vaak gezegd. Zo vaak zelfs, dat wij ons afvragen of de surveillanten werkelijk zijn overtuigd van de goedheid van hun motto, of dat ze het zonder na te denken opdreunen. Waarschijnlijk dat laatste, want muziek luisteren tijdens huiswerk maken heeft een hoop voordelen.

Ten eerste: met muziek op kan je je beter concentreren. De kakofonie aan geluiden van voorbijgangers, kinderen die toch praten en mensen met bronchitis: ze worden allemaal weggefilterd door jouw Snoop Dogg. Door muziek op te zetten creëer je als het ware een bubbel waar geluiden van buitenaf niet in kunnen komen. De enige geluiden die je hoort zijn de bekende klanken van je muziek. Je hersenen zijn al gewend aan deze geluiden, en focussen er dus niet meer op. Zo blijf je gericht op je werk en niet op irritante geluiden.

De muziek-bubbel werkt niet alleen naar binnen toe, maar ook naar buiten. Als je muziek aan het luisteren bent, heb je niet de neiging om te gaan praten. Op het stilteplein zou dit een aangenaam effect zijn, aangezien leerlingen de verleiding te praten nog steeds niet kunnen weerstaan. Op die manier kunnen ook de leerlingen die ervoor zouden kiezen zonder muziek te werken dat in alle rust doen.

Muziek luisteren maakt huiswerk maken bovendien een stuk leuker. Als je naar muziek luistert, maken je hersenen 'geluksstofjes' aan, zoals dopamine en serotonine. Deze stofjes zorgen voor een goede stemming, en dat kunnen velen van ons wel gebruiken na een lange schooldag. Uit onderzoek blijkt dat mensen beter in staat zijn om problemen op te lossen als ze in een positief humeur zijn dan wanneer ze in een negatieve bui zijn. Naast het verbeteren van je humeur, vermindert muziek ook je stressniveau. Onderzoek heeft uitgewezen dat luisteren naar muziek je cortisolspiegel verlaagt. Cortisol is een hormoon dat meestal verantwoordelijk is voor gevoelens van stress en angst.

Bovendien zou vrolijke muziek zorgen voor een toename in het creatieve denkproces. Creatief denken hangt namelijk af van flexibiliteit en doorzettingsvermogen. Als je vastloopt op een moeilijke opgave en je nieuwe ideeën nodig hebt, kan flexibiliteit helpen om weer op gang te komen. Muziek stimuleert deze flexibele denkwijze.

De muziek die het best geschikt is om bij te werken, is voor iedereen anders. Zo werken sommige mensen beter bij rustige, lyrics-loze muziek. Anderen hebben meer baat bij upbeat popmuziek. Wat wel voor iedereen geldt, is dat muziek die je kent het beste is voor je concentratie. De reden daarvoor is dat nieuwe muziek te verrassend is. Omdat je niet weet wat je te wachten staat, ben je geneigd om extra goed te luisteren. Welke muziek het beste voor je is, hangt ook af van het soort werk dat je doet. Als je een lang stuk tekst moet lezen, is het bijvoorbeeld slimmer om een nummer op te zetten zonder tekst. Vrolijke muziek met een hoog tempo is juist beter als je herhalende taken doet.

Kortom: muziek toestaan op het stilteplein zou een vooruitgang zijn. Niet alleen zou het goed zijn voor het humeur van de leerlingen, maar ook voor de rust in het lokaal.

Schrijversbezoek Mirjam Mous in B2

Maandag 27 en woensdag 29 mei was schrijfster Mirjam Mous bij ons op school. Alle leerlingen in B2 hebben geluisterd naar haar en ze konden daarna vragen aan haar stellen. Twee verslagen van het schrijversbezoek kun je hieronder lezen:

Mirjam Mous op bezoek

Op 27 mei had ik met mijn klas een schrijversbezoek van Mirjam Mous. We moesten voordat we de theaterzaal in gingen drie vragen bedenken die we aan haar wilden stellen.

Mirjam Mous vertelde eerst iets over zichzelf. Ze had eerst tien jaar gewerkt op een school voor speciaal onderwijs, waar ze haar ideeën kreeg voor haar boeken. Het boek Virus is daar een van. Het gaat over twee vrienden die in een dorp terechtkomen. Een van de jongens heeft Gilles de la Tourette. Mirjam vertelde dat ze ook met kinderen heeft gewerkt die dat hadden, daarom kan ze zich erg goed inleven in de hoofdpersoon van het verhaal. Het boek Virus wil ik daarom erg graag lezen.

We konden tijdens het bezoek nog vragen stellen aan Mirjam en een van de vragen die ik erg interessant vond was waarom Mirjam graag op begraafplaatsen komt. Mirjam antwoordde dat ze het daar erg fijn vindt. Het is er rustig en vredig en daar kan ze zich beter concentreren.

Ik had niet de kans om een vraag te stellen, maar andere kinderen hadden dezelfde vraag, namelijk: "Wat doe je als je een writersblock hebt?" Mirjam Mous heeft daar natuurlijk ook last van, maar ze vertelde dat ze dan gaat wandelen. Even tot rust komen. Als dat niet werkt, gaat ze even liggen. Soms valt ze zelfs in slaap. Als het dan nog niet werkt en ze heeft nog steeds geen idee waar ze over moet schrijven, schrapt ze het idee en gaat ze een ander verhaal bedenken. Het lijkt me erg lastig als je goede ideeën hebt dat je ze soms toch moet schrappen, hoe leuk je ze ook vindt. Een boek schrijven duurt soms erg lang. Het langste wat Mirjam had geschreven was H@ck met twee jaar!

Ik vond het een erg interessante ervaring, Ik weet nu meer over het leven en werk van Mirjam Mous.

Jeannette Clewits, B2L

Mirjam Mous en haar geweldige verhalen voor jong en oud

Mirjam Mous is erg goed in het schrijven van boeken. Haar boeken hebben vaak een prijs gewonnen. Dit snappen veel mensen, want haar boeken zijn heel leuk en spannend. Ze zijn geschreven voor kinderen van 5 tot 12 en ouder. Mirjam heeft ongeveer 65 boeken geschreven en ze gaat maar door met schrijven. Ze is er dol op! Ze heeft een eigen kantoor in haar huis.

"Als ik even niet weet waarover ik moet schrijven, ga ik even slapen," zei ze, maar meestal zit Mirjam propvol met ideeën. Toen ze een klein meisje was, schreef ze al alles op. Mirjam doet niets liever dan schrijven en dat is te merken! Haar boeken zijn best dik, extra veel spanning dus! Met haar vele boeken voor jongens en meisjes wil ze iedereen aan het lezen krijgen. Ze doet wat iedereen wil, als ze ook maar een klein beetje kritiek krijgt, werkt ze daar aan. Mirjam heeft boekenseries apart voor jongens en meisjes! Ze houdt dus rekening met alles.

Maar hoe wist Mirjam nou dat haar boeken interessant waren? Nou, ze heeft voor haar carrière op een school gewerkt voor speciaal onderwijs, heel handig want, ze kon haar geschreven boeken gewoon voorlezen aan de kinderen! Na haar werk op school is ze gaan schrijven in haar kantoor. Dat is niet het enige wat ze doet, Mirjam beantwoordt ook ieder mailtje en werkt daaraan. In haar vrije tijd zoekt ze vaak rustige plekken op, daar kan ze rustig nadenken en ideeën opdoen. Maar hoe komt ze aan haar personages? Nou, heel soms schrijft ze over mensen die ze écht kent, best grappig. Ze hoopt dat op een dag iedereen van boeken houdt. Nu jij nog!

Anoniem, B2

Tijden zijn veranderd

Onlangs schreef Thierry Baudet een essay waarin hij het boek van de Franse schrijver Houellebecq besprak. Ik zou graag willen laten weten wat ik ervan vind. Wat in het essay van Baudet staat, is seksistisch. Vrouwen worden hierin omschreven als de oorzaak van verschillende problemen in de maatschappij of de gehele westerse samenleving. Vrouwen worden gebruikt als zondebok en dat is erg kwalijk. Dit heeft een naam: afschuifseksisme. De liberale vrijheid is wel erg groot, zegt Baudet in zijn essay. Ik vind het heel normaal dat meisjes worden opgevoed om onafhankelijk te worden. We leven inmiddels in 2019, Baudet blijkbaar een eeuw geleden. Mijn tip aan Forum: richt naast de lijn waar je linkse docenten kunt aangeven, ook een lijn op waar je ouders kunt aangeven die hun dochters opvoeden om een onafhankelijke vrouw te worden. Want dat past kennelijk ook al niet in hun ideaalbeeld.

De overheid wil dat er meer vrouwen in de top van het bedrijfsleven gaan werken, terwijl Baudet zegt dat vrouwen weinig ambitie hebben en niet excelleren in hun baan. Van de bedrijven die wel voldeden aan het nieuwe vrouwenquotum, is gezegd dat het een positieve invloed heeft binnen het bedrijf dat meer vrouwen meebesturen. Dit komt onder andere door de andere manier van denken en dingen van een andere kant bekijken. Tijdens vergaderingen zullen mannen toch eerder de neiging hebben om hun mening erg duidelijk te maken en een ander op zijn plaats te zetten, terwijl vrouwen liever willen praten over aanpak en hoe ze daadwerkelijk de gestelde doelen kunnen halen. Dit ervaren veel mannen in zo'n bedrijf als erg fijn.

Het maakt niet uit hoeveel uur je werkt, maar hoe je die tijd besteedt. Het is bewezen dat vrouwen een efficiënter brein hebben en beter kunnen multitasken. Als vrouwen niet ambitieus genoeg waren, waarom zijn er dan zo veel vrouwen die zo verknocht zijn aan hun werk en elke keer opnieuw een doel voor zichzelf stellen?

Gelijke relaties

Hebben vrouwen niet het recht op de zelfde kansen in hun carrière? Ik vraag mij als dertienjarig meisje af: waarom wordt van mij verwacht mijn eigen dromen op te geven om mijn man te ondersteunen? Ik zou mijzelf compleet afhankelijk maken van iemand anders. Dat wil ik niet. Ik wil op alle fronten, ook financieel onafhankelijk zijn en op eigen benen kunnen staan. Baudet wilde toch ook zelf individueel het leven aangaan? Waarom kan ik die kans niet krijgen?

Uit onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau is gebleken dat een op de zes werkende stellen uit Nederland allebei evenveel uren maken als ze kinderen hebben, allebei een beetje part-time dus. De mannen in deze stellen zien hun partner ook vaak als een gelijke en dat is ook niet meer dan normaal, het is toch gewoon je recht als mens om gelijk behandeld te worden? Moeten vrouwen hun eigen dromen en ambities opgeven, omdat mannen zonder ondersteuning van een vrouw niet overleven?

Tijden zijn veranderd. Vrouwen hebben evenveel recht op een carrière, een eerlijke taakverdeling in het huishouden en een plek in de maatschappij. Dus hier verdedig ik die plek, voor de volgende generatie.

Linde Hofman, B1L

Colofon

Redactie:

Len Keizers, Zahra Hohage, Finn Rossen, Mirthe Krijn, Sofie Janssen, Amélie van Schaik, Britte Knoben, Lisa Franssen, Louise Kleij, Inez Valize, Suzanne Kuiper

Onder begeleiding van:

Eline Smeenk, docent Nederlands

Voorpagina:

Noa Arnoldussen

Lay-out en fotografie:

Len Keizers, Zahra Hohage, Finn Rossen, Mirthe Krijn, Sofie Janssen, Amélie van Schaik, Britte Knoben, Lisa Franssen, Louise Kleij, Inez Valize, Suzanne Kuiper, Noa Arnoldussen, Kiki Schouten, Madelief Slot, Nadine Ghoulam, Yke Straathof.

Onder begeleiding van:

Daisy Minten, docent CKV

Met dank aan:

Django Kaasschieter, Sandra de Wilde-Fleuren, Niek Wijers, Romy Toussaint, Isa Frenk, Linde Hofman, Jeannette Clewits

